
1 / 8

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

சகைக்கிளவே முக்கியத் தவையாக இருக்கிறது."

நான் ஸ்ரீலங்காவை மீண்டும் ஆவணி 20, 2008ல் சந்தித்தேன். அவர்கள் நாங்கள் தங்கியிருந்த மணியங்களுக்கும் வீட்டு இரண்டு நாட்களுக்கு முன் எப்படி இலங்கை இராணுவத்தால் தாக்கப்பட்டது என்பதை விபரித்தான்.

"மாலையே 7.30 மணியில் வளவில் எறிகணைகள் விழுந்ததொடங்க நாங்கள் அவசரமாக வசூலாக 5 கிலோமீட்டர்கள் தொலைவிலுள்ள கோணாவில் பாடசாலையைக் குடிசையாக மாற்றினோம். என்னுடைய சிறப்புகளாகக் காலால் என்னால் தொடர்ந்து போக முடியவில்லையென்பதால் எங்கள் குடும்பம் அவ்விருவை அப்பாடசாலையிலேயே கழிக்க வேண்டியிருந்தது. எங்கள் குடும்பம் தங்கியிருந்து உடமைகளைக் காவலாகக் கொண்டுவந்தால் அவர்கள் என்னுடைய உதவி வரவும் முடியவில்லை. எனது குடும்பம் ஓடிவந்த நான் மெதுவாகக் கொண்டிருந்ததால் எனக்குச் சரியாகக் கவலையாக இருந்தது. அந்த இரவு எறிகணைகள் வீழ்ந்து வந்திருக்கொண்டிருந்ததால் பெரும் சத்தங்கள் எழுந்திருந்தன. மீண்டும் குடும்பங்கள் இன்னும் திரும்புதற்கு ஓடி முடிந்திருந்தது, ஆனால் என்னுடைய காயங்களுக்கிடையே நான் இங்கேயே தங்க வேண்டியதாகப் போய் விட்டது."

"நாங்கள் இப்போது இந்தப் பாடசாலையில் (கோணாவில்) இருக்கின்றோம், எனக்குத் திரும்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தப் பாடசாலை எனது பழைய பாடசாலை போலவே இருக்கிறது, ஆனால் நாங்கள் இதனை ஒரு வீடாய்ப் பாவித்துக்கொண்டிருக்க, இந்தப் பக்கத்திலுள்ள சிறுவர்கள் கஷ்டப்பட்டுப் போகின்றார்கள். திரும்பவும் எறிகணைகள் ஏவப்பட்டது இந்த இடத்தை விட்டும் திரும்பவும் ஓடி வேண்டியிருக்கிறதே என்று எனக்குச் சரியாகப் பியாமையாக இருந்தது. ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்துக்கு ஓடியபோது எனக்குச் சரியாகக் களைப்பாகவும், எந்த இடமும் பாதுகாப்பாய் இருக்காது போலவும் தோன்றுகிறது."

"இலங்கை அரசும், பாலிஸ்டும் எங்கள் அனுமதித்தார்கள் என்றால், இந்த இடத்திலிருந்து தப்பியோட எனக்கு மிகச் சந்தோசமாக இருக்கும். எனக்கும் எங்கள் குடும்பத்திற்கும் நிம்மதி வேண்டும், என்னால் இனியும் ஓடி முடியாது. எனக்கு இன்னும் கிபீர் விமானத்தாக்குதல்குறித்த கெட்ட கனவுகள் வருகின்றன. கிபீர் விமானங்களுக்கிடையே சத்தத்தாகக் கேட்கும்போது, நான் மிகவும் பயப்படுகின்றேன்."

ஸ்ரீலங்கா அந்த நேரத்தில் என்னத்தையெல்லாம் அனுபவித்தான் என்பதை நான் நியனே. இலங்கை அரசு. 2009ம் ஆண்டு முடிவிற்குள் விடுதலைப் பாலிஸ்டை அகற்றி, விடுவிக் பட்டி இடங்களில் சனநாயகத்தை வழங்கப் போவதாய் சிங்களத்திற்குத் திரும்புகிறது. தலை 02ல் இலங்கை இராணுவம் முக்கிய நிகழ்வு கிளிநொச்சிக் குள நுழைய, பாலிஸ்ட் எல்லா விலையையும் கொடுத்துச் சண்டை பிடித்துக்கொண்டிருக்க நிலைமை இன்னும் மோசமடைந்திருக்கிறது. இந்தத் திருணத்தில் களேவி இருக்கிறது: வன்னியிலுள்ள தமிழ் மக்களுக்கு என்ன நிகழ்வுப் போகின்றது?

இலங்கை இராணுவத்திற்கும், விடுதலைப் பாலிஸ்டுக்கும் இடையில் 2002-08

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

வரலாற்றுக்கு முந்தைய நிறுத்தத்திற்கு நன்றி கூறியபடி, வன்னியிலிருந்து சமீப காலங்களில் நடப்பெற்றுக்கொண்டிருந்த அபிவிருத்தியில் மிகுந்த சிவப்படைநிறுத்தம். மக்கள் தங்கள் வீடுகளிலும் வாழ்க்கைத் தலையெடுகளிலும் மதுவீட்டுச் செய்து, தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிங்களவர்களுக்கும் சமாதானத்தையும் சூட்டித் தரும் எதிர்பார்க்கத்தொடங்கியிருந்தனர். இந்தக் கணவர்கள், இலங்கை அரசாங்கம் ஆறு வருடம் முந்தைய நிறுத்தம் ஒப்பந்தத்தை உத்தியோகப்பர்வமாக முடிவாகக் கொண்டுவந்தபோது நொறுங்கி, தமிழ்நாட்டின் மீண்டும் இடப்பெயர்வு, அதன் பாதிப்புகள், நிச்சயமின்மைகள், பாதுகாப்பின்மை என்பவற்றோடு மல்லுக்கட்டிவண்பியிருந்தது.

உள்நாட்டிலேயே அதிகம் இடப்பெயர்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு நாடாக உலகில் இலங்கை இருக்கிறது. நிலைமை மோசமாகத் தொடங்கித் தொடங்கி, கிட்டத்தட்ட 400 000 மக்கள் தம் வீடுகளை இழந்திருக்கின்றார்கள், 70, 000 பேர் -எண்ணிக்கையில்- காலநிறுத்தம் உள்ளர்ப்போரால் இறந்துள்ளார்கள்.

2008 முழுதும், வன்னியின் தன்மறைக்கு மலையிலிருந்து இலங்கை இராணுவம் குறிப்பிடத்தக்க நகர்வுகளை மறைக்கொண்டிருந்தது. இராணுவம் முன்னேறி முன்னேறி, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தங்கள் வீடுகளையும், விவசாய நிலங்களையும், மீன்பிடிக்கிராமங்களையும் விட்டு, வருகின்ற எறிகணைகளிலிருந்து தப்புவதற்காக ஓடித்தொடங்கியிருந்தனர். மக்கள் தமது உடமைகளைக் கட்டி, பிரகடனங்கள் மலமாகவும் நடந்தும் பாதுகாப்பான வட்டக்குறோக்கி நகரத்தொடங்கியிருந்தனர். விவசாயிகளும் மீனவர்களும் அந்நியனையிடம் வாழ்கின்ற வன்னி இலங்கையுள்ள மிகவும் சமீபமான பகுதிகளாகும். அவர்களுடைய மிகச்சொற்பமான சகோரிப்பை பாதுகாப்பான இடங்களாக நகர்வதற்காக பிரகடனங்கள் வாடகையெடுப்பதற்கு செலவு அதிகமாகின்றார்கள். "மரங்களாகக் கீழே வாழும் எங்களில் பலர் உரிய தங்குமிடங்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த நிலைமைக்குள் எப்படி என்னால் எனது மாணவர்களைக் கவனிக்கும் முடியும்? அவர்கள் வந்து பிடிப்பதற்கான எந்தப் பாடசாலையும் என்னிடம் இல்லை; அந்த மாணவர்களில் பலர் எங்கேயிருக்கின்றார்கள் என்பதே தெரியாது" என்கிறார் கிளிநொச்சியிலிருந்து வந்த ஆசிரியர், பிள்ளை.

இலங்கை இராணுவம் இன்னும் வன்னிக்குள் உள்நகரம், பல மக்கள் களைததும், பிறரிடம் இறந்தும், இன்னுமின்னும் இடம் பெயர்த்துள்ளபபுட்கின்றார்கள். "நான் கட்டிந்த மீனும் வருடங்களில் எனது வீட்டிலிருந்து ஏழு மூல்கள் இடம் பெயர்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன" என்கிறார் ஜெயபுரத்தைச் சேர்ந்த சந்திரா. "2005ல், இலங்கை இராணுவம் எங்கள் வீட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள பகுதிகளை நோக்கி எறிகணைகளை ஏவும்வரவேற்பின் கண்டில் எங்களாக நல்லதொரு வாழ்க்கையிருந்தது. எனது கணவன் ஒரு மீனவராக இருந்தார்; நாங்கள் நன்றாகவே வாழ்ந்தோம்."

"எறிகணைகள் வீசப்பட்டிருந்த காலப்பகுதியில், கர்ப்பினியாயிருந்த நான் இரவினுள் பாதுகாப்பின் நிமித்தம் ஓடிவண்பியிருந்தது. அதிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆறு மாதமும் எறிகணை வீச்சினால் இடப்பெயர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றேன்."

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

நான் இப்போது இந்த மரபுத்தின் கீழே இருக்கின்றனே, இது ஏழாவது முறை. ஓடியோடி (இடம் பெயர்ந்து பெயர்ந்து) எனக்கு மிகவும் களைப்பாக இருக்கிறது. "

மன்னாரிலிருந்து வந்த மக்களை நான் புரட்டாதி 2008ல் சந்தித்தபோது, அவர்கள் பட்டினியுடனும் களைப்புடனும் பயித்துடனும் இருந்தார்கள். குழந்தைகள் பல மாதங்களுக்கும் பாடசாலைக்குப் போகவில்லை, தந்தைமார்கள் தமது தொழில்களை இழந்திருந்தனர், தாய்மார்கள் பாதுகாப்பு, உணவு, பிடிப்பு என்பவற்றை உரிய முறையில் வழங்க முடியாத நிலை வரவே உணர்ச்சிகளோடு அல்லாடிக் கொண்டிருந்தனர். மிகப்பெரும் தத்தளிப்பு எல்லா மக்களிடையும்காணக்கூடியதாக இருந்தது; இது 25 வருடப்போரினால் வந்த கடைசி அழத்தமாயிருந்தது..

மேரியாழப்பாணத்தைப் பற்றி கமகக் கொண்டவர், ஆனால் 1995ல் வன்னிக்கு வந்தவர். இவருக்கு இரண்டு பிள்ளைகள், கணவர் ஒரு விவசாயி. அன்பும் அரவணைப்பும் உடைய தாயான மேரி இலங்கையை விட்டு வெளியேறி புதிய ஒரு வாழ்வை வாழ தனது குடும்பத்துடன் வாழ அவதிப்படுகின்றார். "இப்படியான சமூகநிலையில், ஒரு தாயாக இருப்பது மிகவும் கடினமானது" என்று எனக்கு அவர் சொன்னார். "எனக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள், ஒரு பதினாறு வயது மகனும் பதினமூன்று வயது மகளும். கணக்கிப் பிரச்சினைகளை நான் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, எனது பெரிய பையன் என்னவென்றால், பாலிகளால் எனது பிள்ளைகள் கட்டாய ஆட்சேர்ப்புக்கு உள்ளாகிவிடுவார்களோ என்பது".

"எனது மகள் இங்கே என்ன நடந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பதை அவ்வளவு அறிந்தவள் அல்ல, நானும் அவளுக்கு இவற்றைச் சொல்ல முயற்சிக்கவும் இல்லை. அவளது குழந்தைமையைச் சந்தோசிப்பதற்கு சந்திரப்பம் உள்ள அவளை நான் குழப்பி விரும்பவில்லை. ஆனால் எனது மகனுக்கு எல்லாம் விளங்கும். "

"அவன் பாடசாலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வரும்போது, தனக்கு மலே வகுப்பிலுள்ளவர்கள் சண்டைக்காய் கட்டிச் செல்லப்படுகின்றார்கள் என்பதை அபிப்பிராயப்படுத்துவான். இது பிள்ளைகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமானது, அவர்கள் தமது பிறந்த நாட்களைப் பற்றிக் கதைத்து, நேரம் வரும்போது யார் மூதலில் கட்டிச் செல்லப்படுவார்கள் என்பதைக் கணக்கிடுகின்றார்கள். எனது மகன் 1992ல் பிறந்தவர், இப்போது, பாலிகள் 1991ல் பிறந்த பிள்ளைகளைக் கட்டிச் செல்கின்றார்கள்....அடுத்த வருடம் 1992 ஆக இருக்கும். "

"இன்னொரு பெரிய பிரச்சினை என்னவென்றால், எங்கள் சினத்துக்கிடையே இருக்கும் பொறாமை மனப்பான்மை. ஒரு பிள்ளை வீட்டிலிருந்து (பாலிகளால்) கட்டிச் செல்லப்படுகையில், அப்பிள்ளையின் பெற்றோர், பாலிகளிடம், அந்தச் சூற்றாடிலுள்ள வீடுகளில் ஒளிந்திருக்கும் மற்றப் பிள்ளைகளைப் பற்றிய விபரங்களைச் சொல்லுகின்றார்கள். எங்கள் சினத்துக்கிடையே இவ்வாறான பொறாமை மனப்பான்மை, ஒவ்வொருத்திரும் ஒவ்வொருத்திரைப் பற்றியும் (கோளமட்டி) சொல்ல

Written by

Thursday, 29 January 2009 06:33 - Last Updated Thursday, 29 January 2009 06:44

வகைக்கின்றது. ஒரு பணை பிள்ளை ஆறு மாதம் மாய் ஒரு பிள்ளைத்துக்குள் பித்துங் கியிருந்தது எனக்குத் தெரியும். ஒவ்வொரு இரவும் அவ்விள்துத் தந்தை உணவும் நீரும் கொண்டுவந்து கொடுக்க அவ்விள எல்லோருடைய பார்வையிலிருந்தும் தப்பியிருந்தான். ஒரு வயிலான நாளில் அந்தப்பிள்ளை கிணற்றில் தண்ணீர் குடித்துவிட்டு பிள்ளைத்துக்குள் திரும்பிப்போவதை அயிலவ்வுர் ஒருவ்வுர் கண்டிருக்கின்றார். அடுத்த நாள் பாலிக்விள வந்து அவ்விளைப் பிள்ளைத்திலிருந்து கட்டிச் சென்றிந்தனர். இவ்வாறான சம்பவங்கள் எங்கள் சமீபக் அமைப்பின் அடித்தளங்கள் அழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. "

"எனது பிள்ளைகளும் கிபீ ருக்குச் சரியாகப் பியப்பிடுகின்றம். ஒருநாள் மாலையெனது மகன் பாடசாலையிலிருந்து வீட்டுக்கு வரும்போது, வானத்திலே சூரியாகத் தோன்றி, எங்கள் வீட்டுக்கு அருகிலிருந்து பாலிக்விளின் முகாமிற்கு குண்டு வீசியது. அந்தச் சத்தம் மிகப் பெரியது, அந்தச் சத்தம் எனக்குள் நிறையப் பியத்தகை கொடுத்தது. எனது மகன் அந்தப் பிக்குத்தாலையெடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நேரம் என்பதை நான் உணர்ந்து அவனுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்காமோ என்று பியத்திலே நான் கத்தினேன். ஓடிக் கொண்டே வந்த நங்கள் இருவரும் பாதையின் இடையிலே சந்தித்தோம். அவன்கைக் கண்டபோது எனக்கு பியமாகவும், மிகச் சரியாகவும் இருந்தது. ஆனால் இப்போது அவன் கிபீ ருக்குச் சரியாகப் பியந்துப்போயிருக்கின்றான். வீட்டிலிருக்கும் எங்கள் குக்குக் கடைக்குமுன்னரே அவனுக்கு அந்தச் (கிபீ ர்) சத்தம் கடைகிறது. உடனடியே ஓடிப்போய் வீட்டுக்குப் பின்பிக்குமுள்ள காண்குள் பிடுத்துக்கொள்கின்றான். இவ்வாறு மாலையில் நடக்கும்போது, அவனால் பிபிக்க முடிக் காதிருக்கின்றது, எனக்கும் இந்தத் தாக்கம் அவ்விளது பிபிப்பகை குழப்பிவிடாமோ என்று சரியாகக் கவலையாக இருக்கிறது. "

"எனது பிள்ளைகள் நன்கு பிபிக்கவும் நல்ல கல்வியையும் பெற விரும்புகின்றேன், ஆனால் கிபீ ரின் சத்தத்தகை காலையில் நங்கள் கடைக்கும்போது, அவர்கள் பாடசாலையுக்குப் போவதை விரும்பவில்லை. எனது பிள்ளைகள் என்றோ ஒருநாள் கொல்லப்பட்டுப்போகின்றார்கள் என்று வரவ்வுர் எனக்குச் சரியாகப் பியமாயிருக்கிறது...ஆகவேதான் அவ்வுர்களையே வீட்டிலிருக்கச் சொல்கின்றேன். எனது பியத்தின் காரணமாக சிலவேளைகளில் அவ்வுர்கள் வரத்திலே ஒருநாளோ இரண்டு நாட்களோ பாடசாலையுக்குப் போவதைத் தவறவிடுகின்றார்கள், ...நானொரு கட்டம் அம்மாவாக ஆகிக் கொண்டிருப்பதாய் இது என்னைச் சரியாய்க் கவலையெப்பிடுத்துகிறது. ஆனால் நான் எனது பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்க முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். "

2008 ஆண்டுமுழுதும், இலங்கை இராணுவம் மறேக்குக் கரையோரத்தால் கிளிநொச்சி நோக்கியும், யாழ் தீ பிக்குற்பிக்குத்தையும் மிகுதி நாட்டையும் இணைக்கும் கந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆனையிறுவ நோக்கியும் முன்னறியப்பி இருந்தது. பொதுமக்கள் மீண்டும் கிளிநொச்சியிற்கும் மல்லதைத் தீ விற்கும் இடையிலிருக்கும் புதுக்குடியிருப்பு நோக்கி இடம் பெய்ர்த்தொடங்கினர். இந்தக் கணம் வரையிலும், இடம் பெய்ர்த்து மக்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் வாழ்ந்திருந்தாலும், கிளிநொச்சியிலும், ஆனையிறுயிறு விலும் நடந்த சண்டைகளிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டிருக்கின்றார்கள். "

தன 02, கிளிநொச்சி இலங்கை இராணுவத்திடம் விழும்வரையில், இடம்பெயர்ந்த மக்களால் புதுக்கோட்டியிருப்பது பகுதியிலிருந்து நிகர மூடியவில்லை. அவர்கள் இந்து சமூகத்திலும், முன்னேற்றிக்கொண்டிருந்து இராணுவத்தாலும், விடுதலைப்புலிகளாலும் சமூகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். புலிகள் இடம்பெயர்வதற்கு துருணத்தோடு, அவர்களைத் தங்கு இயக்கத்திற்குச் சேர்ப்பதற்கும், வலையைச் செய்வதற்கும் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

கிளிநொச்சியின் கைப்பற்றல் போடும், சில நாட்களின் பின்பான ஆனையிறுவின் வீழ்ச்சியோடும், புலிகளுக்கு எதிர்காலம் அவ்வளவு நல்லதாகத் தென்பட்டவில்லை. வன்னியிலுள்ள மக்கள் கட்டிடம் தற்சமயம் தங்குக்களாகிற பகுதிகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இலங்கை இராணுவம் கிளிநொச்சியைத் தம் வசமாக்கியபின், இறுதியுத்தம் புலிகளின் கட்டிடப்பாட்டிலுள்ள மூலத்தை வறையேற்றி நிகரத்திற்குக் கொண்டிருக்கின்றது. மிகப்பெரும் இடம்பெயர்ந்த சமூகத்தினர் கிளிநொச்சியிற்கும் மூலத்தை வறையேற்றும் இடையிலிருக்கிறது, ஆனால் இம்முறை அவர்களுக்கு ஒளிந்துகொள்ள எந்த இடமும் இல்லை.

"இந்த மோசமான நிலைவரம் மிக உச்சத்தில் இருக்கிறது" என்றார் சர்வதேச அமெனெஸ்டி ஆய்வாளர் யோலென்டா பதோஸ்டர். "மூலத்தை வறையேற்றிய அரபுச்சாங்கு நட்டிவழிகளினால் சண்டை உக்கிரமடைய கட்டிவந்த வாரம் மக்களுக்கு இழப்புகள் அதிகரித்திருக்கின்றன. தமிழ் புலிகள் மக்களைப் போக விட வேண்டும், அதவேளை அரபுச்சாங்கும், பொறியில் அகப்பட்டும், பல்லவளைகளில் மறைக்கப்பட்டும்விட்ட மக்களுக்கான உடனடி மனிதாபிமான உதவிகளைச் செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும்."

